

collegium af 22de November forrige Aar, i hvilken Collegiet paa det Bestemteste fraraadede, at det Forslag, hvormed der var Spørgsmaal, toges tilfølgende. Collegiet udhævede deri de Erfaringer, man hidtil havde haft om Vaccinationens velsignelsesrige Virkninger, og betragtede Sagen navnlig fra Statens Standpunkt, idet det udtalte sin Overbeviisning om, at Staten vilde i en meget væsentlig Grad tabe en Betryggelse, paa hvilken den i den almindelige Interesse maatte sætte en overordentlig Priis, naar dette Forslag gik igjennem, ligesom Følgen da ogsaa vilde være, at der vilde fremkomme en Modsigelse med senere Lovgivningsforanstaltninger, som netop i Tillid til Vaccinationen have indrømmet ikke at sætte Koppesygdomme ved Siden af pestagtige Sygdomme. Det er dette Synspunkt, hvad det almindelige Vel fordrer, der maa lede mig i mine Anskuelse af nærværende Sag. Jeg kan ikke finde mig fyldstgjort ved individuelle Betragtninger, og ved hvad Enkeltmand maatte finde sig foranlediget til at ønske eller ikke ønske i Henseende til sin snevrere Kreds. Lovgivningen maa stille sig paa det Almindeliges Standpunkt, og naar en competent Autoritet besvarer Spørgsmaalet paa den Maade, som Sundhedscollegiet har gjort, troer jeg, at deri ligger Besøielse for Staten til ikke at opgive saa vigtigt et Middel mod en af de meest ødelæggende Sygdomme. Kommer nu dertil, at nærværende Forslag i den forrige Session blev naagtet Fremme af det høitærede Landsthing, og at der i den mellemliggende Tid ikke foreligger Noget, som kunde foranledige en anden Anskuelse af Sagen, saa ligger der i disse tvende Momenter for mig tilstrækkelig Grund til at stemme mod Sagens Fremme.

Kierkegaard: Jeg har rigtignok været tilbøielig til at antage, at det turde have været, om jeg saa tør sige, klogere, ialtsald fordeelagtigere for Sagen, dersom den høitærede Forslagsstiller havde foranlediget, at der var blevet gjort et Forsøg med det af ham stillede Forslag i det andet Thing. Thi jeg indseer meget godt, at, naar det kommer her tilbage, vil det, foruden alt det Andet, det havde imod sig, ogsaa have det imod sig, som man kalder

et Præcedens — og som jeg skal tillade mig at oversætte ikke ved Fordom, men ved en foregaaende eller foreløbig Dom —, og at det saaledes ikke synes at være at vente, at det samme Forslag nu skulde gaae igjennem. Dette har nu vistnok den ærede Forslagsstiller søgt at svække ved den Bemærkning, at den foregaaende Dom faldt med en ringe Majoritet, nemlig med 22 Stemmer mod 18. Men jeg føler ret godt, at Vanskeligheden ikke er dermed hævet. Thi blandt Andet kan derimod igjen anføres den Grund, som ogsaa den høitærede 5te Rigsdagsmand for 1ste Kreds (Ørsted) har bemærket, at der jo var en Mulighed for, at de 18, som stemte for, at Sagen skulde behandles, under den følgende Behandling igjen kunde have splittet sig ad, saa det var blevet til en meget ringe Minoritet, der stemte for, at Sagen skulde gaae igjennem. Jeg skal derfor i den Henseende endnu tillade mig at bemærke, at der ogsaa er en anden Mulighed, den Mulighed nemlig, at, naar det først kommer til Behandling af Realiteten, den man jo nu enten maa forbigaae eller ligesom liste sig til at anføre det Allermindste om, de 18 da kunde blive forstærkede, og at Mogle af de 22 gik over til deres Mening, efter at have hørt, hvad de havde at anføre for Sagens Afgjørelse, som foreslaaet er. Og derhos maa jeg endnu, hvad det anførte Præcedens angaaer, tillade mig at gøre opmærksom paa, at Erfaringen noksom har lært, navnlig ogsaa i vore Tider, hvorledes det meget godt kan lade sig gøre, at en Forsamling, væsentlig bestaaende af de samme Personligheder, 10 til 11 Maanedger efter kan være af en ganske anden Mening angaaende et betydeligt Spørgsmaal, end den var forrige Gang; og at det altsaa kunde være end mere rimeligt ved en Gjensid stand som denne, der dog ikke kan siges at være fortrinnsvis at regne iblandt dem, som Mange nærmere have beskæftiget sig med. Jeg haaber derfor — naagtet jeg nok føler, at det let kan have en ugunstig Indflydelse paa hvad der sidst blev vedtaget —, at man dog ikke, naar det kommer til Afgjørelse, vil lade det faae altsfor stor Indflydelse paa sin Bestemmelse, men hellere tillade os at fremsætte, hvad vi paa dette Standpunkt endnu kunne fremsføre,